

”ميني بچي - تـم گيان کي برسات کـر هريالي کـرنـي والـي هـو،

تمهين ڌارڻا کـرنـي اؤـر کـرانـي هـئـ”

پـرشن :- جو بادل برستي نهين هئ، اُنهيـن کـوَنـسا نام دينگي؟

اُتر :- وه هئ سُست بادل. چُست وه جو برستي هئ. اَگر ڌارڻا هو تو برستي کي بنا ره نهين سگهي. جو ڌارڻا ڪر دوسرون کي نهين ڪراتي اُنکا پيٽ پيٽ سين لڳ جاتا هئ، وه غريب هئ. پر جا ۾ چلي جاتي هئ.

پـرشن :- ياد کي ياترا ۾ مکيه محنت کونسي هئ؟

اُتر :- اُپني کي آتما سمجھ باپ کي بندو روپ ۾ ياد ڪرنا، باپ جو هئ جئسا هئ اُسي سوروپ سين يثارت ياد ڪرنا، اِس ۾ هين محنت هئ.

گيت :- جو پيٽا کي ساٿ هئ.... اوم شانتی . جئسي ساگر کي اوڀر ۾ بادل هئ تو بادلون

کا باپ هوڻا ساگر. جو بادل ساگر کي ساٿ هئ اُنکي ليئي هين برسات هئ. وه بادل پي پاڻي پَر ڪر ڦر برستي هئ. تـم پي ساگر کي پاس آتي هو پرنـي کي ليئي. ساگر کي بچي بادل تو هو هين، جو مينا پاڻي کينچ ليٽي هو. اَب بادل پي اُنڪ پرڪار کي هوتي هئ. کوئي خُوب زور سين برستي هئ، باڙ ڪر ديتي هئ، کوئي ڪم برستي هئ. تمهاري ۾ پي اُسي نمبروار هئ جو خُوب زور سين برستي هئ، اُنکا نام پي ڳايا جاتا هئ. جئسي ورشا بهت هوتي هئ تو منش خوش هوتي هئ. يهه پي اُسي هئ. جو اُچا برستي هئ. اُنکي مهما هوتي هئ، جو نهين برستي هئ اُنکي دل جئسي سُست هو جاتي هئ، پيٽ پرينگا نهين. پوري ريت ڌارڻا نه هوني سين پيٽ جاڪر پيٽ سين لڳتا هئ. فئمن هوتا هئ تو منشون کا پيٽ پيٽ سين لڳ جاتا هئ. يهان پي ڌارڻا ڪر اؤر ڌارڻا نهين ڪراتي هئ تو پيٽ جاڪر پيٽ سين لڳينگا. خُوب برستي والي جاڪر راجا راڻي بنينگي اؤر وه غريب. غريبون کا پيٽ پيٽ سين لڳا رهتا هئ. تو بچون کي ڌارڻا بڙي اچي ڪرني چاهيئي. اِس پي آتما اؤر پر ماتما کا گيان ڪتنا سهج هئ. تـم اَب سمجهتي هو هماري ۾ آتما اؤر پر ماتما دونو کا گيان نهين ٿا. تو پيٽ پيٽ سين لڳ ڳيا نان. مکيه هئ هين آتما اؤر پر ماتما کي بات. منش، آتما کي هين نهين جانتی هئ تو پر ماتما کي ڦر ڪسي جان سکينگي. ڪتني بڙي ودوان پنڊت آد هئ، کوئي پي آتما کي نهين جانتی. اَب تمکو معلوم هوڻا هئ کي آتما اوناڻي هئ، اِس 84 جنمون کا اوناڻي ڀارت نونڌا هوڻا هئ، جو چلنا رهتا هئ. آتما اوناڻي تو ڀارت پي اوناڻي هئ. آتما ڪئسا آلرائونڊ ڀارت بجاتي هئ، يهه ڪسکو پتا نهين هئ. وه تو آتما سو پر ماتما ڪهه ديتي هئ. تـم بچون کي آد سين ليڪر اُنت تڪ پورا گيان هئ. وه تو ڊراما کي آيو هين لاڪون ورش ڪهه ديتي. اُپي تمکو سارا گيان ملا هئ. تـم جانتی هو اِس باپ کي رچي هوئي گيان يگيه ۾ يهه ساري دنيا سواها هوني هئ. اِس ليئي باپ ڪهتي هئ ديهه سَهت جو ڪچ پي هئ يهه سڀ پوڻ جاتو، اُپني کي آتما سمجهو. باپ کي اؤر شانتی ڌام، سُوپت هوم کي ياد ڪرو. يهه تو هئ هين دڪڏام. تمهاري ۾ پي نمبروار پرشارت اَنوسار سمجھاءِ سگهي هئ. اُپي تـم گيان سين تو پَر پور هو. باقي ساري محنت هئ ياد ۾. جنم جنمناتر کا ديهه ايمان مٽاڪر ديهي ايماني بني، اِس بڙي محنت هئ. ڪهنا تو بڙا سهج هئ پرننو اُپني کي آتما سمجهي اؤر باپ کي پي بندو روپ ۾ ياد ڪري، اِس محنت هئ. باپ ڪهتي هئ مٿن جو هون، جئسا هون، اُسا کوئي مشڪل ياد ڪر سگهي هئ. جئسي باپ وئسي بچي هوتي هئ نان. اُپني کي جانا تو باپ کي پي جان جائينگي. تـم جانتی هو پڙهاني والا تو ايڪ هين باپ

هٿ، پڙهني والي بهت هٿ. باپ راجڌاني ڪٿي استاپن ڪرتي هٿ، وه تهر بچي هين جانتني هو. باقي يهه شاستر آد سڀ هٿ پڙتي مارگ ڪي سامگري. سمجھاني ڪي ليئي همڪو ڪهنا پرتا هٿ. باقي اسر گهرڻا ڪي ڪوئي بات نهين هٿ. شاسترون ۾ پي برهما ڪا دن اوڙ رات ڪهتي هٿ پرنٽو سمجھتي نهين. رات اوڙ دن آڏا آڏا هوتا هٿ. سڙهي ڀر ڪتنا سهج سمجھايا جاتا هٿ.

منش سمجھتي هٿ ڪ پڳوان تو بڙا سمرٿ هٿ وه جو چاهي سو ڪر سڪتي هٿ. ليڪن بابا ڪهتي هٿ مٿن پي ڊراما ڪي ٻنڌن ۾ ٻانڌا هون هون. ڀارت ڀر تو ڪتني آفتين آتي رھتي هٿ ڦر مٿن گھري گھري آتا هون ڪيا؟ ميري ڀارت ڪي لمت هٿ. جب پورا دڪ هوتا جاتا هٿ تب مٿن آڀني سميه ڀر آتا هون. ايڪ سيڪنڊ ڪا پي فرق نهين پرتا هٿ. ڊراما ۾ هرايڪ ڪا اٽڪيوريت ڀارت نونڌا هون هٿ. يهه هٿ هائيتيسٽ باپ ڪي ري انڪارنشن. ڦر نمبروار سڀ آتي هٿ، ڪم طاقت والي. تهر بچون ڪو آڀي باپ سين ناليچ ملي هٿ جو تهر وشو ڪي مالڪ بنتي هو. تمھاري ۾ ڦل فورس ڪي طاقت آتي هٿ. ڀرشارٽ ڪر تهر تموپرڌان سين ستوپرڌان بنتي هو. اوڙون ڪا تو ڀارت هين نهين هٿ. مکيه هٿ ڊراما، جسڪي ناليچ تمڪو آڀي ملتي هٿ. باقي تو سڀ هٿ متيريل ڪيونڪ وه سڀ ان آنڪون سين ديڪا جاتا هٿ. ونڊر آف دي ورلڊ تو بابا هٿ، جو ڦر رچتي پي سورڳ هٿ، جسڪو هيون، پٿرڊائيز ڪهتي هٿ. اُنڪي ڪتني مهما هٿ، باپ اوڙ باپ ڪي رچنا ڪي بڙي مهما هٿ. اونچ تي اونچ هٿ پڳوان. اونچ تي اونچ سورڳ ڪي استاپنا باپ ڪٿي ڪرتي هٿ، يهه ڪوئي پي ڪچ پي نهين جانتني هٿ. تهر ميني ميني بچي پي نمبروار ڀرشارٽ اَنوسار جانتني هو اوڙ اس اَنوسار هين پڊ پاتي هو، جس نين ڀرشارٽ ڪيئا وه ڊراما اَنوسار هين ڪرتي هٿ. ڀرشارٽ بگر تو ڪچ مل نه سڪي. ڪرم بگر ايڪ سيڪنڊ پي ره نهين سڪتي. وه هٿ يوگي پراڻايام چڙهائ ليتي هٿ، جسڪي جڙ بن جاتي هٿ، اندر پري رھتي هٿ، اوڀر مٿي جمر جاتي هٿ. مٿي ڪي اوڀر پاڻي پرنسي سين گھاس جمر جاتي هٿ. پرنٽو اس سين ڪچ فائڊا نهين. ڪتنا دن اَنسي بٽني رهينگي؟ ڪرم تو ضرور ڪرنا هين هٿ. ڪرم سنياسي ڪوئي بن نه سڪي. هان، صرف ڪانا آد نهين بناتي هٿ اس ليئي اُنڪو ڪرم سنياسي ڪهه ديتي هٿ. يهه پي اُنھون ڪا ڊراما ۾ ڀارت هٿ. يهه نورتي مارگ والي پي نهين هوتي تو ڀارت ڪي ڪيا حالت هو جاتي؟ ڀارت نمبرون پيوٽر ٿا. باپ پھلي پھلي پيوٽر استاپن ڪرتي هٿ، جو ڦر آڏا ڪلپ چلتي هٿ. بروبر ستيگ ۾ ايڪ ڌرم، ايڪ راجيه ٿا. ڦر ديتي راجيه اب ڦر سين استاپن هو رها هٿ. اَنسي آڀي آڀي سلوگن بناڪر منشون ڪو سڄاڳ ڪرنا چاهيئي. ڦر سين ديتي راجيه پاڳيه آڪر لو. آڀي تهر ڪتنا آڀي ريت سمجھتي هو. ڪرشن ڪو شام سندر ڪيون ڪهتي هٿ يهه پي آڀي تهر جانتني هو. آڄ ڪلهه تو بهت هين اَنسي اَنسي نام رک ديتي هٿ. ڪرشن سين ڪامپيٽيشن ڪرتي هٿ. تهر بچي جانتني هو پنت راجائين ڪٿي پاون راجائون ڪي آڱي جاڪر ماڻا ٿيڪتي هٿ پرنٽو جانتني ٿوريئي هٿ. تهر بچي جانتني هو جو پوجيه ٿي وهي ڦر پوجاري بن جاتي هٿ. آڀي تمھاري ٻڌي ۾ سارا چڪر هٿ. يهه پي ياد رهي تو اوستا بڙي آڀي رهي. پرنٽو مايا سمرڻ ڪرني نهين ديتي هٿ، ڀلا ديتي هٿ. سديو هرشت مڪ اوستا رهي تو تمڪو ديوتا ڪها جائي. لڪشمي نارائڻ ڪي چتر ديڪ ڪتنا خوش هوتي هٿ. راڌي ڪرشن اتوا رام آد ڪو ديڪ اتنا خوش نهين هوتي ڪيونڪ شري ڪرشن ڪي ليئي شاسترون ۾ هنگامي ڪي باتين لڪ دي هٿ. يهه بابا بنتا پي شري نارائڻ هٿ نان. بابا تو ان لڪشمي نارائڻ ڪي چتر ڪو ديڪ خوش هوتي هٿ. بچون ڪوپي اَنسي

سمجھنا چاهيئي، باقي ڪتنا سميه اس پڙائي شرير ۾ هونگي ڦر جاڪر پرنس بنينگي. يهه ايمر آجڪيڪت هئ نان. يهه پي صرف تهر جانتو هو. خوشي ۾ ڪتنا گدگد هونا چاهيئي. جتنا پڙهينگي اُتنا اونچ پڌ پائينگي، پڙهينگي نهين تو ڪيا پڌ ملينگا؟ ڪهان وشو ڪي مهاراجا مهاراڻي، ڪهان شاهوڪار، پر جا ۾ نوڪر چاڪر. سبجيڪت تو ايڪ هين هئ. صرف من مناڻو، مڌياجي ڀو، آلف اوڙ بي، ياد اوڙ گيان. انڪو ڪتني خوشي هوئي، آلف ڪو آلاه ملا، باقي سڀ دي ديئا. ڪتني بڙي لاڙي مل گئي. باقي ڪيا چاهيئي تو ڪيون نه بچون ڪي اندر ۾ خوشي رهندي چاهيئي. اس ليئي بابا ڪهتي هئ اُتسا ٽرانسلائيٽ ڪا چتر سيڪي ليئي بنواڻي جو بچي ديك ڪر خوش هوتي رهي. شو بابا برهما دواران همڪو يهه ورثا دي رهي هئ. منش تو ڪچ نهين جانتو هئ. بلڪل هين تڄ ٻڌي هئ. آبي تهر تڄ ٻڌي سين سوچ ٻڌي بن رهي هو. سڀ ڪچ جان گئي هو، اوڙ ڪچ پڙهني ڪي درڪار نهين. اس پڙهائي سين تمڪو وشو ڪي بادشاهي ملتي هئ، اس ليئي باپ ڪو ناليچفل ڪهتي هئ. منش ڦر سمجھتي هئ هرايڪ ڪي دل ڪو جانتو هئ، پرننو باپ تو ناليچ ديتي هئ. ٽيچر سمجھ سڪتي هئ فلاڻا پڙهتي هئ باقي سارا دن يهه ٿوريئي بئن ديڪينگي ڪ انڪي ٻڌي ۾ ڪيا چلتا هئ. يهه تو وندرڦل ناليچ هئ. باپ ڪو گيان ڪا ساگر، سک شانتي ڪا ساگر ڪها جاتا هئ. تهر پي آبي ماسٽر گيان ساگر بنتي هو. ڦر يهه ٿاڻيئل اڙ جائينگا. ڦر سرو گڻ سمپن، 16 ڪلا سمپورڻ بنينگي. يهه هئ منش ڪا اونچ مرتبا. اس سميه يهه هئ ايشوريه مرتبا. ڪتني سمجھني اوڙ سمجھاني ڪي باتين هئ. لڪشمي نارائڻ ڪا چتر ديك بڙي خوشي هوني چاهيئي. هر آبي وه بن رهي هئ. وشو ڪي مالڪ بنينگي. ناليچ سين هين سڀ گڻ آتي هئ. اپنا ايمر آجڪيڪت ديڪني سين هين رفريشمينٽ آجاتي هئ، اس ليئي بابا ڪهتي هئ يهه لڪشمي نارائڻ ڪا چتر تو هرايڪ ڪي پاس هونا چاهيئي. يهه چتر دل ۾ پيار بيداتا هئ. دل ۾ آتا هئ، بس، يهه مرتيولوڪ ۾ لاسٽ جنم هئ. ڦر هر امرلوڪ ۾ يهه جاڪر بنونگا، نت توهر. اُتسي نهين ڪ آتما سو پر ماتما. نهين، يهه گيان سارا ٻڌي ۾ بئنا هوئا هو. جب پي ڪسڪو سمجھاتي هو، بولو هر ڪي پي ڪوئي سين بيڪ نهين مانگتي. پر جاپتا برهما ڪي بچي تو بهت هئ. هر اپني هين تن من ڌن سين شيوا ڪرتي هئ. برهمڻ اپني ڪمائي سين هين يگيه ڪو چلاءِ رهي هئ. شوڏرون ڪي پئسي نهين لڱاءِ سڪتي. دير بچي هئ وه جانتو هئ جتنا هر تن من ڌن سين سروس ڪرينگي، سرينڊر هونگي اُتنا پڌ پائينگي. جانتو هئ بابا نين بيچ ٻويا هئ تو يهه لڪشمي نارائڻ بنتي هئ. پئسي يهان ڪام ۾ تو آني نهين هئ، ڪيون نه اس ڪاريه ۾ لڱاءِ دي. ڦر ڪيا سرينڊر هوني والي بوڪ مرتي هئ ڪيا؟ بهت سنڀال هوتي رهي هئ. بابا ڪي ڪتني سنڀال هوتي رهي هئ. يهه تو شو بابا ڪا رت هئ نان. ساري ورلڊ ڪو هيون بناني والا هئ. يهه حسين مسافر هئ. پرم پنا پر ماتما تو آڪر سيڪو حسين بناتي هئ، تهر سانوري سين گوڙا حسين بنتي هونان. ڪتنا سلونا ساجن هئ، آڪر سيڪو گوڙا بناء ديتي هئ. ان پر تو قربان جانا چاهيئي. ياد ڪرتي رهنا چاهيئي. جئسي آتما ڪو ديك نهين سڪتي، جان سڪتي هئ، وئسي پر ماتما ڪو پي جان سڪتي هئ. ديڪني ۾ تو آتما پر ماتما دونو ايڪ جئسي بندو هئ. باقي تو ساري ناليچ هئ. يهه بڙي سمجھ ڪي باتين هئ. بچون ڪي ٻڌي ۾ يهه نوٽ رهندي چاهيئي. ٻڌي ۾ نمبروار پرشارٽ اَنوسار ڌارڻا هوتي هئ. ڊاڪٽر لوگون ڪو پي ڊوائيان ياد رهي هئ نان. اُتسي نهين ڪ اُس سميه بئن ڪتاب ديڪينگي. ڊاڪٽري ڪي پي پائنٽس هوتي هئ، بئريسٽري ڪي پي پائنٽس هوتي هئ. تمهاري پاس پي پائنٽس هئ، ٽاپڪس

هٿ، جس ۾ سمجھاتي هٿ. ڪوئي پائنت ڪسڪو فائدا ڪر لڀي هٿ، ڪوئي ڪس پائنت سين تير لڳ جاتا هٿ. پائنت تو بهت ڏير ڪي ڏير هٿ. جو اچي ريت ڌارڻ ڪرينگي وهه اچي ريت سروس ڪر سڪينگي. آڌا ڪلپ سين مهاروڳي پيشنت هٿ. آتما پنت بني هٿ، اُنڪي ليئي ايڪ اوناشي سرجن ڏواڻي ديتي هٿ. وهه سڌيو سرجن هين رهتي هٿ، ڪپي بيمار هوتي نهين. اوڙ تو سڀ بيمار ۾ جاتي هٿ. اوناشي سرجن ايڪ هين وار آڪر من مڻايو ڪا انجڪشن لڳائي هٿ. ڪتنا سهج هٿ، چتر ڪو پاڪيت ۾ رک دو سڌيو. بابا نارائڻ ڪا پوجاري ٿا تو لڪشمي ڪا چتر نڪال اڪيلا نارائڻ ڪا چتر رک ڏيئا. اڀي پتا پرتا هٿ جسڪي هر پوجا ڪرتي ٿي، وهه آب بن رهي هٿ. لڪشمي ڪو وڌائي دي دي تو يهه پڪا هٿ، هر لڪشمي نهين بنوڻا. لڪشمي بئن پئر دٻائي، يهه اچا نهين لڳتا ٿا. اُنڪو ڊيڪ ڪر پُرش لوگ استري سين پئر ڏهواڻي هٿ. وهان ٿوريئي لڪشمي اُٿسي پئر دٻائينگي. يهه رسر رواج وهان هوتي نهين. يهه رسر راوڻ راجه ڪي هٿ. اس چتر ۾ ساري ناليچ هٿ. اوڀر ۾ ترمورتي پي هٿ، اس ناليچ ڪو سارا دن سمرڻ ڪر بڙا وڻڊر لڳتا هٿ. ڀارت آب سورب بن رها هٿ. ڪتني اچي سمجهاڻي هٿ، پتا نهين، منشن ڪي ٻڌي ۾ ڪيون نهين بئننا هٿ؟ آگ بڙي زور سين لڳينگي، پنيور ڪو آگ لڳي هٿ. راوڻ راجه تو ضرور خلاص هونا چاهيئي. يگيه ۾ پي پوٽر برهمڻ چاهيئي. يهه بڙا ڀاري يگيه هٿ، ساري وشو ۾ پنيور ٿي لاني ڪا. وو برهمڻ پي پل برهما ڪي اولاد ڪهلائي هٿ. پرنٽو وهه تو ڪڪ ولسولي هٿ. برهما ڪي سنٿان تو پوٽر مڪ ولسولي ٿي نان. تو اُنهن ڪو يهه سمجھانا چاهيئي. اچا. ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) سوچ ٻڌي بن وڻڊر فل گيان ڪو ڌارڻ ڪر باپ سمان ماسٽر گيان ساگر بننا هٿ. ناليچ سين سرو گڻ سيمر ۾ ڌارڻ ڪرني هٿ.

(2) جئسي بابا نين تن من دن سروس ۾ لڳايا، سرينڊر هوئي اُٿسي باپ سمان اپنا سڀ ڪچ ايشوريه شيوا ۾ سقل ڪرنا هٿ. سڌا رفرش رهن ڪي ليئي ايمر آبجيڪٽ ڪا چتر سات ۾ رکنا هٿ.

وردان - هرايڪ ڪي وشيشٽا ڪو سمرتي ۾ رڪتي هوئي فيٿفل بن ايڪ مت سنگن

بناني والي سرو ڪي شپ چنتڪ پو

ڊراما اَنوسار هرايڪ ڪو ڪوئي نه ڪوئي وشيشٽا اوشيه پراپت هٿ، اُس وشيشٽا ڪو ڪاريه ۾ لڳائو ٿا اوڙون ڪي وشيشٽا ڪو ڏيکو. ايڪ دو ۾ فيٿفل رهو تو اُنڪي باتون ڪا پاءُ بدل جائينگا. جب هرايڪ ڪي وشيشٽا ڪو ڏيڪينگي تو اُنڪي هوتي پي ايڪ ڊڪائي دينگي. ايڪ مت سنگن هو جائينگا. ڪوئي ڪسڪي گلاني ڪي بات سُنائي تو اُسي ٿيڪا ديني ڪي بجاءِ سُناني والي ڪا روپ پريورتن ڪر دو، تب ڪهينگي شپ چنتڪ.

سلوگن - سریشٽ سنڪلپ ڪا خزانا هين سریشٽ پراڻڊ وا برهمڻ جيون ڪا آڌار هٿ.

اويڪٽ استتي ڪا اُنيو ڪرني ڪي ليئي وشيش هوم ورڪ

(8) اويڪٽ استتي ۾ رهن ڪي ليئي باپ ڪي شريمت هٿ بچي، ”سوچو ڪر، ڪرتويه اڌڪ ڪرو.“ سرو اُلجهون ڪو سماپت ڪر اُڄول بنو. پُراڻي باتون اُٿوا پُراڻي سنسڪارون روپي استيون ڪو سمپورڻ استتي ڪي ساگر ۾ سماءِ دو. پُراڻي باتين اُٿسي پوڻ جائين جئسي پُراڻي جنر ڪي باتين پوڻ جاتي هٿ.